

Tisztelt Gyászoló Család!

„Kérd számon a történelemtől az embert, és igazad lesz” – a *Feldobott kő* főhőse így búcsúzik a fájó tapasztalatú múlttól, és így kezdi el a munkát, amire egész addigi életében készült: a filmforgatást.

Sára Sándor egy maradandó művekben gazdag pályafutás után most örökre búcsúzik. Egy olyan alkotó élet végén, amelyben a kamera mögül mindvégig az emberre közelített, „az embert kérte számon”. A tűrés-tiltás határán egyensúlyozva örökké arról akart mozgóképet készíteni, amiről nem illett vagy nem lehetett: a kisemmizettekről, a reményvesztettekről, a túlélőkről, az ártatlanok igazságáról, az elfeledett hősökről. Ugyanolyan alázattal jelenítette meg más rendezők gondolatait, amilyen elszántsággal fényképezte saját filmjeit. Ugyanazzal az odaadással készítette a történelmi amnézia ellen született dokumentumfilmjeit, amilyen hivatástudattal vezetett televíziós csatornát. A „négy vonal által határolt tér” számára varázsmező volt, amelybe olykor belesűrűsödött a történelem, máskor kitöltötte egyetlen arc, belefért a sodró félelem és a csöndes gyász, képpé kristályosodott a haza- és életszeretet.

A veszteségben még a hozzá legközelebb állóknak is vigasz lehet, hogy a „négy vonal” között örökre velünk marad Sára Sándor senki máséhoz nem hasonlítható látásmódja. S a képkockák jóvoltából megmarad az is, ahogy mi láthattuk Őt: őserőt sugárzó, számon kérő, figyelmes tekintettel.

Őszinte részvétellel,

2019. szeptember 25.

Áder János